

KSIĘŻE

сусідська карта

Sąsiadujemy

Сусіди — це програма анімаційних та культурних заходів у житлових масивах Вроцлава, якими керує Зона культури Вроцлава. Протягом кількох років ми заохочуємо мешканців Клечкова, Брохова, Олбіна та Олавського передмістя знайомитися та будувати добросусідські стосунки. З 2021 року ми також включили Хуби, Ружанку та Гайдовце до наших заходів на подвір'ях. Ми постійно мандруємо закутками району з міським гідом Шимоном Марашевським, який відіграє головну роль у двох сезонах серіалу під назвою «Розповіді з районів/Оровієсі з осiedlі». Усі частини можна переглянути на веб-сайті, у Facebook та YouTube Strefa Kultury Wrocław.

У 2021 році ми також запросяли мешканців Олавського передмістя, Олбіна, Клечкова, Брохова, Кшенже, Надоджа, Швидницького передмістя та Грунвальської площі до спільног остворення з нами сусідських карт цих районів. Ніхто не знає стільки місцевих історій, як сусіди та сусідки, тому протягом кількох місяців ми збирали різноманітні історії про найкращі, найкрасивіші, а також найдивніші місця. Завдяки нашим спільним зусиллям тепер ви можете подивитися на 8 районів Вроцлава очима їх мешканців — почуті спогади та сучасні історії, а також відкриті простори, яких більше немає.

Візьміть карту в руки і йдіть маршрутом своїх сусідів і сусідок! Пам'ятайте, що кожна карта доступна трьома мовами: польською, англійською та українською.

Бажаємо вдалих мандрівок оседлям!

Сьогодні Кшенже охоплює територію кількох колишніх сіл: Кшенже Мали, Кшенже Вельке, Швонтніки, Олатовіце, Бердан та Нови Дом. Через район протікають чотири річки: Брохувка, Зельона, Гурна та Дольна Олава, а також Олатовіцький канал.

Найстаріша частина району — Олатовіце із шлюзом і каналом. Це дуже популярна зона відпочинку серед жителів Вроцлава. Швонтніки в основному складаються з водноносних горизонтів з двома водонасосними станціями: одна з них є історичною, а інша працює донині.

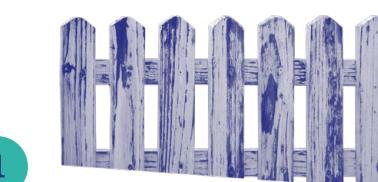
Кшенже надзвичайно багаті на флуору та фауну. Качки, лебеді, чаплі, косулі, бобри, видри, ласки, горностаї — таких тварин-сусідів часто можна зустріти, прогулюючись зеленими територіями району. Важливим місцем відпочинку серед мешканців Кшенже є парк Всходні.

У свою чергу Кшенже Вельке раніше асоціювалося з дуже обширними луками. Через близькість до водно-болотних угідь багато рік він не був привабливим місцем для розвитку. Проте вже кілька років там споруджують нові будинки. На межі Ксенки Мали і Велькі зберігається модерністський житловий комплекс, побудований між 1928 і 1930 роками за проектом Пауля Хейма та Альберта Кемптера у співпраці з Густавом Вольфом, Гансом Томасом та Рудольфом Сацкім. Це було перше раціональне, зразкове архітектурне рішення такого типу в Бреслау того часу. Таким чином було створено 762 помешкання для понад 3 тис. осіб, а також магазини, котельно центрального опалення з лазнею та пральню, зал для зібрань місцевої громади, дитячий садок та ремісничі мастерні. Будинки досить схожі один на один, тому над дверима в окремих під'їздах розміщені керамічні барельєфи із зображенням різних тварин, щоб дітям було легше знайти потрібний вхід. Одним із найвідоміших пейзажів району є шнурки, натягнуті між вікнами, де мешканці сушать прання у теплі дні.

Звуки проїжджаючих потягів заколисували нас до сну. Вони були не настільки швидкісні, як сьогодні. Старі, з тих років, вони створювали особливий звук. Ми любили прогулянки до **двох мостів**, де чекали, поки пройде потяг. Ми повідомляли про свою присутність криком і махали руками, на що машинист завжди відповідав гучним сигналом. Взимку ми там каталися на санках. *Maria*

мені дуже подобається (і всім рекомендую) гуляти по т.зв. «**Кілометровому мосту / most Kilometrowy**» лугами, звідки відкриваються прекрасні краєвиди. Нерідко тут можна побачити стада козуль, фазанів або лелек. *Maria*

Цей міст функціонує в нашій свідомості як т.зв. «Кілометровий міст». Я навіть не знаю, чи справді це міст, оскільки він знаходитьться не над водою. У статті Радіо «Wrocław» міст описаний, як найдовша переправа. Хоча, я не пам'ятаю, чи стосується ця інформація території Польщі чи всієї Європи. Міст має рівно один кілометр. Можливо, не точно кілометр, але відстань точно відзначається кожні 100 метрів. *Agata i Kuba*

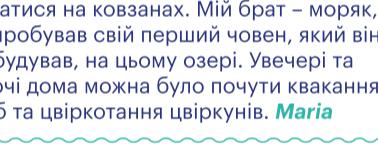
Це було **старе поле**, яке ми назвали на честь тодішнього власника — поля старого Мазурчака. Він вже точно помер. Там можна було знайти різні види металевих елементів. У дитинстві ми робили там бази. Там теж росли фруктові дерева, ми раніше на них лазили — за сливами. Було дуже весело! *Anna*

Якось я шукала оптимальний **маршрут до Брохова / Brochowa**. Знайшла один прохід раніше, але інший — ні. Болотиста дорога між ділянками веде до неосвітленого колишнього німецького тунелю під коліями, де протікає річка Брохувка. Потім він відкривається вид на небо, проходить пряму біля берега річки, а далі переходить в інший тунель під наступну колію. Це місце виглядає як забутий таємний хід. *Aleksandra*

Щоразу, коли я йду гуляти після Божої Служби, дивлюся на місце, де **зараз є тир і готель**, я бачу озеро, яке колись було, та луги, де паслася худоба. Влітку ми їзділи туди на риболовлю, а взимку — кататися на ковзанах. Мій брат — моряк, випробував свій перший човен, який він побудував, на цьому озері. Учевері та вночі дома можна було почути квакання жаб та цвіркотання цвіркунів. *Maria*

Багато приємних спогадів дитинства пов'язано з будинком на вулиці Опольській № 29 на вул. **Опольська / ul. Opolskiej**. Ше зі шкільних часів я пам'ятаю великі дерев'яні зелені парті з місцем для чорнильниці. У кожному класі була піч, яку палили взимку. Вікна виходили на поле. Бувало, що чиясь корова чи свині заходили на це поле, тоді ми припиняли уроки, щоб вигнати непроханих гостей. Зараз в цьому будинку знаходиться велика медична лабораторія. *Maria*

Багато приємних спогадів дитинства пов'язано з будинком на вулиці Опольській № 29 на вул. **будинку номер 117**. Це два старі поєднані будинки. Задній двір зберігся до наших днів. Цей факт є важливим, оскільки територія була забудована новим житловим масивом — **Сонячним районом / osiedle Słoneczne**.

Усі сусіди мого діда, які жили в багатоквартирному будинку на вул. Опольській, тримали сільськогосподарських тварин: кроликів, куниць, нутрії, свиней тощо. Однією з подій, яка мені найбільше запам'яталися з дитинства, був забій свиней у дворі. Якщо я добре пам'ятаю, у цьому брали участь усі сусіди. Місце цього забою свиней існує і досі. *Jakub*

сторія пов'язана з **повінню**. Тоді існувала система сигналів про допомогу, які подавали з даху. Це був прapor білого, а також інших кольорів. Я пам'ятаю, що мій дідусь і сусід піднялися на дах і випадково викликали допомогу. Гелікоптер, який почав приземлятися, майже здув із даху. Я думаю, що вони пішли напалштовувати антену. Надівно, один з них був одягнений у щось біле, через що рятувальники сприйняли це, як прохання про допомогу. *Jakub*

Частини візуальних матеріалів походять із колекції Национального Цифрового Архіву

На місці нинішнього т.зв. **Сонячного району / osiedle Słoneczne** я допомагала дідусю копати картоплю. Там були **величезні поля**, які обробляли сусіди. Сьогодні цей район має наступні номера 119: A, B, C, D ... Я не пам'ятаю, до якої буки. Незважаючи на те, що району 10 років, листоноші та кур'єри часто мають проблеми з доставкою посилок. *Jakub*

Життя у Кшонжах відбувалося навколо садків, бо їх було багато. Мешканці часто годують бездомних котів, які погано відчуваються запахом багаття, печеної картоплі та димом від палаючих сухих гілок. *Maria*

Мої перші спогади про риболовлю пов'язані з дідусем. Сачок, який він мав, я асоціювала з казкою про «Пана Кляксу», якийловив метеликів майже таким самим сачком. Ми завжди їзділи на дамбу, а конкретніше це, ймовірно, був шлюз, розташований на т.зв. «Кілометровому мосту/most Kilometrowy». Там є пішохідна доріжка. Я пам'ятаю, що в моєму дитинстві там купалися багато людей. *Veronika*

Мої перші спогади про риболовлю пов'язані з дідусем. Сачок, який він мав, я асоціювала з казкою про «Пана Кляксу», якийловив метеликів майже таким самим сачком. Ми завжди їзділи на дамбу, а конкретніше це, ймовірно, був шлюз, розташований на т.зв. «Кілометровому мосту/most Kilometrowy». Там є пішохідна доріжка. Я пам'ятаю, що в моєму дитинстві там купалися багато людей. *Jakub*

Насосна станція **Швонтніки / Przepompownia Świątniki** є приголомшливим прикладом промислової архітектури. Місце з дуже багатою історією, оточене чудовою природою. *Franciszek*

Ян Кляття поставив тут спектакль під назвою «Ziemia obiecana/Zемля обітovanна». Там же відбулися перші прем'єрні покази. *Jakub*

9

Збереглося багато архівних фотографій, які показують життя **Клубу «Під Комінem / Klub pod Kominem»**. Колись тут була стара автомотивна майстерня, а після її закриття — колишній голова кооперативу, дозвілив відкрити т.зв. СУВ / SUW — «Самостійні універсальні виставки / Samoistny Universalne Wystawy». Каміна Вольшак запросила туди художників. Темою виставок була вода. Ця тема є дуже хвильою для свідомості мешканців, тому що повінь 1997 року завдала цьому місцю великої шкоди. *Jakub*

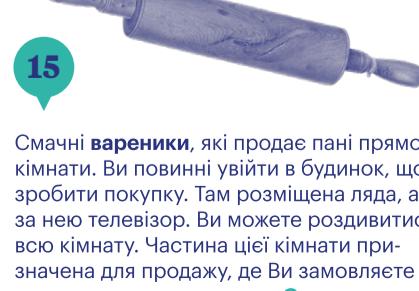
«Зенек/Zenek» — це маленька **продуктова крамничка**. Усі йдуть до «Зенка». Він завжди дає якусь знижку. Наприклад, ви купуєте на 6,55 злотих, а платите 6,50 — та знижка. Іноді Зенек додає сливку. Так... чудово в крамничці «У Зенка». *Agata*

Мої найкращі спогади пов'язані з маляркою сім'єю крамничкою «У Зенка». У дитинстві я купувала там жувальні кульки та заморожений сік. Вони коштували близько 30 гроши, але тоді кожен знайдений злотий, який дозволяв нам купувати солодощі, буди вершиною дитячого щастя. З особливою теплотою я згадую власників цієї крамнички, які завжди розмовляли з нами і дарували безкоштовні льодянки. *Weronika*

Забудова цього району походить з **початку 1920-х і 1930-х років**. Його атмосфера — це те, заради чого люди приїжджають до Кшонже. У суботу та неділю в оселі прийнято прати білизну. Вона висить на шнурках. Якось я прогулялася рівоном і порахувала кількість використаних шнурків — їх виявилось більше двохсот. Уявіть, що близько десяти відсotків шнурків зайнято, це навіть не половина, на яких висить білизна. Іноді тут висить паночки, іноді ковдра з принтом або купальники чи шкарпетки. Час від часу пандемії тут часто розвішували маски для обличчя. Між цим пранням, на тополях, що ростуть з боку вулиці Котовської, є багато птахів, які мають там свої гнізда. Птахи літають між цим пранням... Це спровалює неймовірне враження...

Сусіди, які створили «Mała Wielka Mała Księże» за підтримки програми Mikrogranty

Смачні **вареники**, які продає пані прямо з кімнати. Ви повинні увійти в будинок, щоб зробити покупку. Там розміщені ляди, а за нею телевізор. Ви можете роздивитися всю кімнату. Частина цієї кімнати призначена для продажу, де Ви замовляєте вареники та щось випити. *Gregor*

Взимку ми каталися на майже всьому. Іноді це були санки, частини автомобілів, шини. **Лагорб** поливали водою для поліпшення ковзання. Я також пам'ятаю, як вночі ми спостерігали за падаючими зірками. *Hamster*

Я пам'ятаю **вали біля тири**, де ми грави у футбол, а потім самі створили футбольне поле. Взимку ми грави в хокей на річці Олаві. *Cysid*

Поле було побудоване з ініціативи громади, де грава команда району. У 2000 році команда була включена до змагань класу С. Через рік команда виступала у змаганнях класу В, які проводив Нижньосілезька футбольна асоціація. *Wieslaw*

На цвинтарі знаходитьться **епітафія графині Елеонори Столберг**, патронеси району, я

КСІЕЗЕ

сусідська карта

